



UOHSX009417V

## PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



# ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0254/2016/VZ-04167/2017/323/ZSř

Brno 8. února 2017

V řízení o rozkladu ze dne 7. 10. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem -

- **PROMEDICA PRAHA GROUP, a.s.**, IČO 25099019, se sídlem Juárezova 1071/17, 160 00 Praha 6 - Bubeneč, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 22. 8. 2016 Mgr. Martinou Slaninovou, advokátkou ev. č. ČAK 10325, IČO 71330615, se sídlem U Cukrovaru 724/30, 190 17 Praha - Vinoř, která je na základě plné moci ze dne 23. 9. 2016 dále zastoupena JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem advokátní kanceláře ERHARTOVÁ VÍTEK & PARTNERS, zapsaným v seznamu advokátů vedeném ČAK pod ev. č. 9459, se sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0575/2016/VZ-39167/2016/513/EPI ze dne 23. 9. 2016, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 22. 8. 2016 na návrh výše označeného navrhovatele z téhož dne ve věci přezkoumání úkonů zadavatele -

- **Nemocnice Na Homolce**, IČO 00023884, se sídlem Roentgenova 37/2, 150 00 Praha - Motol, učiněných při zadávání části č. 1 „Srdeční aortální chlopně mechanické“, části č. 2 „Srdeční mitrální chlopně mechanické“, části č. 3 „Srdeční aortální chlopně biologické prasečí“, části č. 4 „Srdeční mitrální chlopně biologické prasečí“ a části č. 8 „Konduity s mechanickou chlopní“ veřejné zakázky s názvem „**Rámcová smlouva na dodávky srdečních chlopní a prstenců pro Nemocnici Na Homolce**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 31. 5. 2016 a uveřejněno dne 1. 6. 2016 pod ev. č. 639589 a do Úředního věstníku Evropské unie bylo odesláno dne 1. 6. 2016 a uveřejněno dne 3. 6. 2016 pod č. 2016/S 106-189084,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0575/2016/VZ-39167/2016/513/EPI ze dne 23. 9. 2016

**p o t v r z u j i**

a podaný rozklad

**z a m í t á m.**

## **ODŮVODNĚNÍ**

### **I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže**

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)<sup>1</sup>, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 22. 8. 2016 návrh z téhož dne podaný navrhovatelem - PROMEDICA PRAHA GROUP, a.s., IČO 25099019, se sídlem Juárezova 1071/17, 160 00 Praha 6 - Bubeneč (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele - Nemocnice Na Homolce, IČO 00023884, se sídlem Roentgenova 37/2, 150 00 Praha - Motol (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání části č. 1 „Srdeční aortální chlopně mechanické“, části č. 2 „Srdeční mitrální chlopně mechanické“, části č. 3 „Srdeční aortální chlopně biologické prasečí“, části č. 4 „Srdeční mitrální chlopně biologické prasečí“ a části č. 8 „Konduity s mechanickou chlopní“ veřejné zakázky s názvem „Rámcová smlouva na dodávky srdečních chlopní a prstenců pro Nemocnici Na Homolce“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 31. 5. 2016 a uveřejněno dne 1. 6. 2016 pod ev. č. 639589 a do Úředního věstníku Evropské unie bylo odesláno dne 1. 6. 2016 a uveřejněno dne 3. 6. 2016 pod č. 2016/S 106-189084 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky s předpokládanou celkovou hodnotou všech částí 22 339 800 Kč mělo v souladu s oznámením o veřejné zakázce být „*zabezpečení průběžných dílčích dodávek srdečních chlopní a prstenců pro Nemocnici Na Homolce, vymezené rámcovou smlouvou, a to po dobu 48 kalendářních měsíců*“ (bod II. 1.5). Jako základní hodnotící kritérium zadavatel stanovil nejnižší nabídkovou cenu (bod IV. 2.1).
3. Návrhem ve smyslu § 113 zákona na přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky ze dne 22. 8. 2016 (dále jen „**návrh**“) se navrhovatel domáhal zrušení zadávacího řízení z důvodu, že v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku (dále jen „**ZD**“) měla být část

---

<sup>1</sup> Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

zadávacích podmínek stanovena v rozporu se základními zásadami postupu zadavatele podle § 6 odst. 1 zákona a s ustanoveními § 45 odst. 1 a 3 zákona, neboť měla zahrnovat (navrhovatelem označené) neodůvodněné parametry, čímž mělo dojít k vyloučení konkurenčního prostředí a zvýhodnění některých dodavatelů. Okamžikem doručení návrhu Úřadu došlo k zahájení správního řízení, které Úřad oznámil účastníkům řízení přípisem č. j. ÚOHS-S0575/2016/VZ-35379/2016/513/EPi ze dne 24. 8. 2016.

## II. Napadené rozhodnutí

4. Úřad návrh navrhovatele přezkoumal nejprve z hlediska naplnění procesních podmínek pro vedení správního řízení, včetně formálních náležitostí návrhu dle § 114 odst. 3 zákona. Dne 23. 9. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0575/2016/VZ-39167/2016/513/EPi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl o tom, že se správní řízení o návrhu zastavuje podle § 117a písm. d) zákona, neboť k návrhu navrhovatele nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, a z důvodu nedodržení povinných náležitostí návrhu tak nebyly naplněny procesní podmínky pro vedení řízení. Napadené rozhodnutí bylo oběma účastníkům správního řízení doručeno téhož dne.
5. Napadené rozhodnutí odůvodnil Úřad dále tím, že navrhovatel k návrhu sice připojil doklad o odeslání námitek do datové schránky zadavatele dne 1. 8. 2016 (dále jen „**doklad o odeslání**““) a rozhodnutí o námitkách, v nichž zadavatel uvedl, že námítky navrhovatele obdržel dne 1. 8. 2016 (dále jen „**neověřená informace**“), nicméně ani jeden z těchto dokladů, a to ani ve svém souhrnu, není možné považovat za zákonem předvídaný doklad o doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona (dále jen „**doklad o doručení**“), přičemž absenci dokladu o doručení jako povinné náležitosti návrhu nelze prominout. Úřad v této souvislosti doplnil, že přesné určení okamžiku doručení námitek zadavateli má zásadní význam pro stanovení počátku běhu lhůt v zadávacím i správním řízení, a proto nelze doklad o doručení nahrazovat jinými právními instrumenty.
6. K průkaznosti dokladu o odeslání Úřad uvedl, že pro doručování mezi navrhovatelem a zadavatelem platí odlišná pravidla podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZEÚ**“), neboť na jejich (ve světle označené judikatury) primárně soukromoprávní vztah je třeba aplikovat § 18a odst. 2 ZEÚ, dle kterého se za okamžik doručení považuje okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí oprávněná osoba, přičemž doklad předložený navrhovatelem tuto skutečnost neprokazuje. K neověřené informaci pak Úřad doplnil, že tato neosvědčuje způsob doručení a jako takovou ji za doklad o doručení nelze považovat.

## III. Námitky rozkladu

7. Proti napadenému rozhodnutí, které bylo navrhovateli doručeno dne 23. 9. 2016, podal navrhovatel v zákonné lhůtě dne 7. 10. 2016 rozklad datovaný tímž dnem (dále jen „**rozklad**“). Rozkladem napadá navrhovatel napadené rozhodnutí v celém rozsahu z důvodu nesprávného právního posouzení.
8. Navrhovatel v podaném rozkladu zejména nesouhlasí se závěrem Úřadu, že v řízení o návrhu nebyly splněny podmínky pro vedení řízení z důvodu nepřipojení dokladu o doručení námitek zadavateli. Úřad dle názoru navrhovatele postupoval v rozporu s § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní**“).

řád“), když nezjistil stav věci bez důvodných pochybností a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

9. Navrhovatel v této souvislosti konstatuje, že zákon nespécifikuje, co přesně může dokladem o doručení námitek jako povinnou náležitostí návrhu ve smyslu § 114 odst. 3 zákona být, a že Úřad nesprávně posoudil nepřijatelnost jím předložených dokladů - detail zprávy, který osvědčuje dodání námitek do datové schránky zadavatele dne 1. 8. 2016 v 9:33:34 a současně rozhodnutí zadavatele o námitkách s prohlášením o totožném datu doručení námitek, tj. 1. 8. 2016 - jako způsobilých dokladů o doručení. Navrhovatel vychází z předpokladu, že vzhledem k absenci konkrétní právní úpravy by měla být připuštěna možnost doklad o doručení prokázat jak rozhodnutím zadavatele o námitkách, tak dokladem o dodání do datové schránky, popřípadě fikcí doručení, k čemuž uvádí dílčí námítky.

*K průkaznosti rozhodnutí o námitkách*

10. K relevanci rozhodnutí zadavatele o námitkách jako způsobilého dokladu o doručení navrhovatel uvádí, že vzhledem k absenci právní úpravy náležitostí dokladu o doručení v zákoně by měla být aplikována obecná ustanovení správního řádu. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na § 1 odst. 2 správního řádu a dále na § 51 odst. 1 správního řádu, dle kterého lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které se jeví vhodné ke zjištění stavu věci a nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, když současně z žádného ustanovení zákona nepřijatelnost takového postupu nevyplývá.
11. Navrhovatel se proto domnívá, že již prohlášení (potvrzení) zadavatele o datu doručení v rozhodnutí o námitkách, které Úřad považuje za neověřenou informaci, představuje způsobilý doklad o doručení. Navrhovatel rovněž poukazuje, že Úřad připustil jako způsobilý doklad o doručení potvrzení zadavatele o podání písemnosti při osobním doručování, přičemž není zřejmé, z jakého ustanovení právního předpisu vyplývá vyšší důkazní síla potvrzení zadavatele o doručení námitek na jejich opisu než prohlášení zadavatele v jiném dokumentu.

*K průkaznosti dokladu o odeslání do datové schránky*

12. K aspektům doručování do datové schránky zadavatel poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 2/2013 - 48 ze dne 24. 4. 2013, v němž měl soud uvést, že „vztah mezi dodavatelem a zadavatelem je primárně vztahem soukromoprávním, nicméně zároveň dodává, že povinnost doručit stejnopis návrhu zadavateli vychází z práva veřejného (§ 114 odst. 2 věta první ZVZ) a její splnění se promítá v rovině veřejného práva, kdy má přímý vliv na zastavení správního řízení (§ 117a písm. c) ZVZ) a že nelze přijmout vyklad (sic!), že je tento úkon činěn zcela v rámci kontraktace a tedy režimu soukromého práva“.
13. Navrhovatel dále zdůraznil, že Nejvyšší správní soud došel k závěru, že se při doručování stejnopisu návrhu musí aplikovat stejná ustanovení zákona a výkladová pravidla jako při doručování návrhu Úřadu a že pro určení okamžiku doručení při doručování do datové schránky zadavatele by měl být aplikován § 18 ZEÚ pro doručování orgánům veřejné moci. Navrhovatel má za to, že uvedené závěry Nejvyššího správního soudu by se měly vztahovat též na doručování námitek zadavateli, neboť rovněž splnění této povinnosti se promítá v rovině práva veřejného, když tato má přímý vliv na zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona.

14. Navrhovatel dále poukazuje, že zadavatel má v zadávacím řízení nadřazené postavení a že svým postupem může doručení námitek zcela zmařit tím, že se do doby uplynutí lhůty pro podání námitek nepřihlásí do datové schránky, písemnost ponechá uloženou na poště nebo odepře osobní převzetí, když právě takový postup (nečinnost) zadavatele argumentace Úřadu umožňuje. Takový výklad má však navrhovatel za zcela nepřijatelný, navíc za situace, kdy se podání dodané do datové schránky zadavatele již objektivně i fakticky nachází v jeho dispoziční sféře.

*K fikci doručení*

15. Navrhovatel dále sděluje, že nepoužijí-li se pro doručení námitek zadavateli ustanovení ZEÚ o doručování orgánům veřejné moci, měl by být aplikován § 570 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „**občanský zákoník**“). Navrhovatel podotýká, že představuje-li doručení námitek zadavateli nutnou podmínku podání návrhu u Úřadu, měla by být zásilka považována za doručenu okamžikem dojití do sféry adresáta, tedy zadavatele, k čemuž doplňuje, že za situace, kdy navrhovatel odeslal podání zadavateli do datové schránky v pracovní den dopoledne, dalo by se nepřihlášení zadavatele do datové schránky interpretovat jako vědomé zmaření dojití zásilky a důvod pro aplikaci fikce dojití zásilky.
16. Oporu pro své stanovisko pak navrhovatel nalézá i v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 28/2010 - 79 ze dne 15. 7. 2010 a sp. zn. 29 Odo 805/2006 ze dne 8. 1. 2008, z posledně jmenovaného vyplývá, že pro doručení úkonu mezi soukromými osobami postačí, ocitne-li se předmětný úkon ve sféře dispozice adresáta, který má možnost se s jeho obsahem seznámit, bez ohledu na to, zda tak učiní. Navrhovatel má za to, že uvedená judikatura by měla být aplikována i na jeho případ, přičemž uzavírá, že jiný výklad má za neakceptovatelný a rozporný se základními zásadami fungování právního státu.

*Nezákonný postup zadavatele*

17. Pod čl. III. rozkladu pak navrhovatel rekapituluje věcné skutečnosti, uplatněné již v námitkách a návrhu, na jejichž základě dospěl k závěru o postupu zadavatele při stanovení zadávacích podmínek v rozporu se zákonem.

**Závěr rozkladu**

18. Navrhovatel v závěrečné části rozkladu předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

**Řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření**

19. Jako součást rozkladu podal navrhovatel pod čl. IV. návrh na nařízení předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) a b) zákona, spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku a současně pozastavení předmětného zadávacího řízení (dále jen „**návrh na nařízení předběžného opatření**“).
20. Návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření posoudil Úřad samostatně a dne 27. 10. 2016 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0575/2016/VZ-43779/2016/513/EPi (dále jen „**rozhodnutí o předběžném opatření**“), jímž rozhodl o tom, že návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu (výrok I.) a pozastavení zadávacího řízení na veřejnou zakázku (výrok II.) zamítá.

21. Oba výroky rozhodnutí o předběžném opatření Úřad společně odůvodnil tím, že „z návrhu navrhovatele, dokumentace o veřejné zakázce a po zohlednění procesních podmínek pro vedení řízení dospěl k následujícímu závěru. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny procesní podmínky pro vedení řízení, nelze se zabývat věcí samou. Úřad proto dne 23. 9. 2016 rozhodl o zastavení správního řízení, neboť k návrhu navrhovatele nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli“. Úřad v této souvislosti doplnil, že nemožnost věcně rozhodnout o návrhu na nařízení předběžného opatření nevylučuje možnost nařídit předběžné opatření v nezbytně nutném rozsahu z moci úřední.
22. Proti rozhodnutí o předběžném opatření podal navrhovatel dne 8. 11. 2016 rozklad datovaný tímž dnem, o kterém vede Úřad řízení pod sp. zn. ÚOHS-R0275/2016/VZ.

#### **IV. Řízení o rozkladu**

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

##### **Vyjádření zadavatele k rozkladu**

24. Zadavatel ve svém vyjádření k rozkladu ze dne 20. 10. 2016 uvádí, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, neboť navrhovatel v rozporu se zákonem nedoložil k návrhu doklad o doručení. Zadavatel poukazuje, že navrhovatel by měl disponovat dokladem o doručení též za účelem potvrzení nebo vyvrácení neověřené informace, při jejímž vyhotovení mohla vzniknout administrativní chyba.
25. K věcnému obsahu návrhu navrhovatele zadavatel doplňuje, že je garantem úspěšné léčby svých pacientů a že v ZD definoval dle svého názoru co nejlepší dostupné a ověřené materiály. Zadavatel dále uvádí, že nemá v úmyslu měnit vstupní parametry jen proto, že některý z uchazečů nemůže nabídnout odpovídající produkt, a že dle jeho názoru k porušení zákona na jeho straně nedošlo.
26. Návrh na nařízení předběžného opatření pak zadavatel považuje za opožděný, z důvodu neurčitosti za vadný a jako takový jej navrhuje zamítnout.
27. Závěrem zadavatel informoval Úřad, že dne 11. 10. 2016 rozeslal dotčeným účastníkům zadávacího řízení oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, a to pro všechny části veřejné zakázky.

##### **Stanovisko předsedy Úřadu**

28. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad tím, že rozhodl o zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona z důvodu nepřipojení dokladu o doručení námitek zadavateli, rozhodl správně a v souladu s právními

předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

## V. K námitkám rozkladu

30. Navrhovatel v rámci svého rozkladu namítá především nesprávnou interpretaci příslušných ustanovení právních předpisů ve vztahu k definici dokladu o doručení ve smyslu § 114 odst. 3 zákona. K posouzení rozkladových námitek navrhovatele rekapituluji nejprve základní východiska pro rozhodování Úřadu.

### *K významu dokladu o doručení*

31. Náležitosti řádného návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele upravuje § 114 odst. 3 zákona tak, že *„návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o veřejné zakázce. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4.“*
32. V případě, že návrhu chybí kterákoliv náležitost dle § 114 odst. 3 zákona, pak je třeba takový návrh považovat za vadný. Vady návrhu představují obligatorní zákonný důvod pro zastavení řízení. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 117a zákona zastaví, pokud *„a) návrh neobsahuje obecné náležitosti podání nebo označení zadavatele nebo v něm není uvedeno, čeho se navrhovatel domáhá, nebo k návrhu není připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel tyto nedostatky návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstranil“*. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 117a písm. b) až d) zákona zastaví, aniž by navrhovatele vyzýval k odstranění vad podání rovněž v případě, že *„d) k návrhu zasílanému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku není připojen doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4“*.
33. Ze shora uvedeného plyne, že Úřad je povinen rozlišovat mezi vadami odstranitelnými a neodstranitelnými a z hlediska toho, o jakou vadu se jedná, postupovat v zásadě dvěma možnými způsoby. V případě odstranitelné vady Úřad vyzve (ve smyslu § 37 odst. 3 a § 45 odst. 2 správního řádu) navrhovatele k jejímu odstranění v dodatečně poskytnuté lhůtě. V případě, že se však jedná o vadu neodstranitelnou, Úřad může toliko zahájené správní řízení zastavit pro vady podání, neboť zde není dán prostor pro nápravu takového nedostatku ze strany navrhovatele.
34. Uvedený postup plně konvenuje účelu zákona č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, který s účinností od 6. 3. 2015 změnil mimo jiné i § 114 a § 117a zákona (dále jen **„novela zákona“**). Důvodová zpráva k novele zákona ve vztahu ke změně § 117a zákona výslovně uvádí, že *„nově je také koncipován důvod pro zastavení správního řízení, kdy v tomto ustanovení specifikované vady návrhu jsou vadami neodstranitelnými, což má za následek zastavení správního řízení. Smyslem je posílení odpovědnosti navrhovatele za jeho podání, kdy již před podáním návrhu ví, jaké náležitosti musí jeho návrh splňovat. S ohledem*

*na důraz, který je kladen na rychlost správního řízení týkajícího se přezkumu veřejných zakázek, se jeví nezbytné, aby správní řízení, které je zahájeno i na základě vadného návrhu (toliko neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí), nebylo zbytečně (a mnohdy obstrukčně) protahováno ze strany navrhovatelů na úkor postupu zadavatelů v rámci zadávacího řízení. Jde o standardní požadavky na navrhovatele, kterému je ze zákona zřejmé, že mimo jiné má spolu s návrhem složit kauci v předepsané výši či že má jednoznačně uvést, v čem spatřuje porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.“*

35. V návaznosti na výše uvedené akcentuji, že novela zákona přenesla na navrhovatele větší odpovědnost za řádnost návrhu a dodržení všech formálních náležitostí, jejichž nesplnění spojuje přímo či nepřímo s právním následkem zastavení řízení. Se zvyšujícími se nároky na formální stránku návrhu pak nepochybně rostou též požadavky na formu jednotlivých náležitostí. Náležitosti musí mít takovou podobu a kvalitu, aby mohl Úřad bez důvodné pochybnosti posoudit na základě podaného návrhu jeho úplnost, stejně jako platnost a průkaznost dokládanych skutečností.
36. Povinné náležitosti návrhu dle zákona přitom nejsou vyžadovány nijak svévolně. Díkce splnění všech náležitostí již při zahájení správního řízení sleduje legitimní účel, reprezentovaný především prevencí vedení nedůvodných a neoprávněných správních řízení. Za splnění všech formálních náležitostí návrhu jako nezbytné podmínky pro vedení správního řízení pak odpovídá navrhovatel, neboť k jeho žádosti je správní řízení zahajováno a vedením správního řízení může současně dojít k omezení práv dalších účastníků.
37. Samotný doklad o doručení má stěžejní význam pro zákonnost správního řízení, neboť představuje kruciólní okolnost pro posouzení přípustnosti podaného návrhu z hlediska obligatorního a řádného předchozího využití institutu námitek jako opravného prostředku (ve smyslu § 110 odst. 7 zákona) a dále pro stanovení počátku běhu lhůty, po kterou zadavatel nesmí (ve smyslu § 111 odst. 5 zákona) v případě podání řádného návrhu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Za zákonnost správního řízení a jeho vedení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivnosti odpovídá Úřad, který je k zajištění účelu řízení oprávněn, pro zahájení řízení, potažmo vydání závazného rozhodnutí, požadovat po navrhovateli kvalifikované podklady. Klade-li tedy zákon odpovědnost za prokázání doručení námitek zadavateli na navrhovatele, je navrhovatel povinen již při podání návrhu předložit způsobilý doklad o doručení.
38. V návaznosti na výše uvedené sděluji, že Úřad je oprávněn a povinen v mezích zákona a v rámci výkonu své pravomoci akceptovat jen takové podklady, které umožňují objektivní posouzení skutečností, jichž jsou nositeli. Za této situace se plně ztotožňuji s odůvodněním napadeného rozhodnutí, v němž Úřad shledal, že ani doklad o odeslání, ani neověřená informace takovýmto požadavkům vyhovět nemůže, což dále blíže odůvodňuji.

*K průkaznosti neověřené informace*

39. Navrhovatel uvádí, že vzhledem k absenci výslovné právní úpravy dokladu o doručení zákonem by jeho nárokům s ohledem na § 51 odst. 1 správního řádu měla vyhovět již navrhovatelem předložená neověřená informace v rozhodnutí zadavatele o námitkách, když není zřejmé, z čeho vyplývá vyšší důkazní síla případného písemného potvrzení zadavatele o převzetí při osobním doručení, které Úřad jako doklad o doručení připustil.



40. K uvedené námitce předesílám, že doklad o doručení jako povinná náležitost návrhu nepředstavuje skutečnost, která by měla být primárně předmětem dokazování v průběhu správního řízení, když zákon vyžaduje, aby doručení námitek zadavateli bylo postaveno najisto již při podání návrhu.
41. Pokud jde o průkaznost neověřené informace, pak poukazuji, že zákon předvídá více způsobů doručování, přičemž s každým jednotlivým způsobem je spojen určitý druh dokladu, ze kterého vyplývá jak datum, popřípadě čas doručení, tak také způsob tohoto doručení, neboť právní skutečnost „doručení“ představuje primární objekt takového dokladu o doručení. K tomu odkazuji na § 148 odst. 2 zákona, dle kterého *„písemnosti podle tohoto zákona lze doručit osobně, prostřednictvím osoby, která provádí přepravu zásilek (kurýrní služba), prostřednictvím držitele poštovní licence podle zvláštního právního předpisu, elektronickými prostředky, prostřednictvím datové schránky, nebo jiným způsobem“*.
42. Z hlediska povahy právního úkonu neověřenou informaci za doklad o doručení považovat nelze, neboť představuje co do objektivitě sdělení toliko výpověď účastníka správního řízení. K tomu doplňuji, že případná nepravdivost údaje, který je předmětem neověřené informace, ať již záměrná či neúmyslná, není pro zadavatele spojena s přímými nepříznivými právními následky, když uvedení data doručení námitek nepatří ani k povinným náležitostem předmětného právního úkonu. Pokud by pak v průběhu správního řízení vyšla najevo chybnost neověřené informace a navrhovatel by nemohl doručení námitek zadavateli prokázat jiným způsobem, mohla by taková situace vést nejen k nejistotě o běhu zákonných lhůt, ale v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení též k vedení, potažmo zastavení neoprávněného správního řízení v jeho pozdějších fázích.
43. Nelze přehlédnout, že neověřená informace nevypovídá ani o žádném způsobu doručení, jehož známost umožňuje též případné pozdější ověření pravosti dokladu o doručení. Účelem prokázání dokladu o doručení totiž není jen deklarace skutečnosti, že měl zadavatel možnost se s obsahem námitek navrhovatele seznámit, ve vztahu ke které by se prohlášení zadavatele o obdržení námitek mohlo jevit jako dostačující, ale zejména osvědčení oprávněnosti zahajovaného správního řízení a jistotné určení počátku běhu zákonem stanovených lhůt. Ve vztahu k druhému jmenovanému účelu pak musím považovat též požadavek na zřejmost způsobu doručení z předkládaného dokladu o doručení za legitimní a plně v souladu se smyslem zákonné úpravy.
44. Ke vztahu neověřené informace a potvrzení zadavatele o přijatém podání, vyznačeném na opisu námitek, uvádím, že ze strany zadavatele se jedná o odlišné právní úkony. Potvrzení zadavatele, potažmo jeho podatelny o převzetí písemnosti včetně uvedení jeho data při osobním doručení má ryze formální povahu a představuje jediný účel takového právního úkonu. Navrhovatel má možnost bezvadnost takto přijatého potvrzení bezprostředně ověřit a s vědomím povinnosti disponovat validním dokladem o doručení, případně učinit kroky k nápravě. Naproti tomu primárním účelem rozhodnutí o námitkách je vypořádání tvrzené nezákonnosti zadávacího řízení. K nedostatku průkaznosti neověřené informace doplňuji, že pokud by zadavatel z jakéhokoliv důvodu uvedl chybné datum doručení námitek a rozhodl o jejich odmítnutí pro opožděnost, navrhovatel by bez řádného objektivního dokladu o doručení neměl proti tvrzení zadavatele efektivní prostředek obrany.

45. K výše uvedenému shrnuji, že rozdíl mezi dokladem o osobním doručení a neověřenou informací je dán povahou úkonu zadavatele, když potvrzení o osobním doručení námitek disponuje na rozdíl od výpovědi účastníka správního řízení ve formě neověřené informace, formální, objektivní hodnotou. Pro úplnost podotýkám, že chybnost předmětné neověřené informace by mohla vyplývat též z nesprávné interpretace právních předpisů vztahujících se ke stanovení okamžiku doručení, přičemž jak již bylo naznačeno výše, právní skutečnost doručení námitek zadavateli musí být objektivně osvědčena již při zahájení řízení, když zákon odpovědnost za prokázání této skutečnosti přenáší na navrhovatele.

46. Námitku navrhovatele, že neověřená informace v rozhodnutí zadavatele o námitkách představuje způsobilý doklad o doručení, jsem tedy nucen odmítnout jako nedůvodnou. V ostatním a v podrobnostech pak odkazuji na napadené rozhodnutí, v němž byla námitka navrhovatele rovněž v dostatečném rozsahu vypořádána (zejména v bodech 20. - 26. odůvodnění).

*K průkaznosti dokladu o odeslání do datové schránky*

47. Navrhovatel dále namítá, že ke svému návrhu připojil též doklad o odeslání, který je dle svého obsahu potvrzením o dodání námitek do datové schránky zadavatele, přičemž okamžik dodání námitek do datové schránky zadavatele by měl být ve smyslu § 18 ZEÚ považován současně za okamžik jejich doručení, neboť jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku soudu č. j. 1 As 2/2013 - 48 ze dne 24. 4. 2013, primárně soukromoprávní vztah navrhovatele a zadavatele má s ohledem na vztah ke správnímu řízení též veřejnoprávní aspekty a pro doručování stejnopisu návrhu zadavateli mají být použita stejná ustanovení zákona a výkladová pravidla jako při doručování návrhu Úřadu. Navrhovatel se domnívá, že obdobný postup by měl platit též pro doručování námitek zadavateli, k čemuž naznačuje možnosti, dle jeho názoru v intencích argumentace Úřadu přípustného, zmaření doručení námitek ze strany zadavatele.

48. K uvedené námitce předesílám, že se ztotožňuji se stanoviskem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v označeném rozsudku č. j. 1 As 2/2013 - 48 ze dne 24. 4. 2013, že „*vztah mezi dodavatelem a zadavatelem je primárně vztahem soukromoprávním*“. K tomu konstatuji, že vzhledem ke skutečnosti, že zadávací řízení jako specifický kontraktační proces podléhá z důvodu ochrany veřejného zájmu veřejnoprávní regulaci dle zákona, může být někdy obtížné stanovit hranici mezi soukromoprávní a veřejnoprávní povahou právního vztahu. Obecně však platí, že zadávací řízení představuje *de facto* obchodní jednání, prostor střetávání nabídky a poptávky, které primárně směřuje k uzavření obchodního závazkového vztahu podle občanského zákoníku.

49. Přestože svědčí zadavateli v zadávacím řízení oprávnění ve značné míře jednostranně stanovit podmínky budoucího kontraktu, nijak tímto postupem není dotčena autonomie potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku ve svobodném rozhodování o tom, zda podají či nepodají svoji nabídku, a jejich legitimní očekávání, že budou v souladu se zákonem nastaveny férové podmínky soutěže o veřejnou zakázku. Zákon přímo předpokládá rovněž formu smířčího prostředku bez ingerence správního orgánu, reprezentovaného institutem námitek ve smyslu § 110 a násl. zákona.

50. Až v případě, že nedojde k vyřešení sporu prostřednictvím námitek, je navrhovatel oprávněn domáhat se přezkumu úkonů zadavatele a uložení nápravných opatření ve správním řízení.

S ohledem na bezprostřední provázanost se zadávacím řízením mám za to, že využití právního institutu námitek jako formy smířčího řízení před zahájením správního řízení podléhá stále soukromoprávnímu režimu právního vztahu, neboť tolíko jde o jednání o odstranění případných nedostatků mezi soukromými osobami. Zadavatel jako objednatel totiž nevystupuje v žádné fázi zadávacího řízení vůči navrhovateli ve vrchnostenském postavení, přičemž ani z pohledu svého obecného právního postavení nemusí být orgánem veřejné moci, když v postavení zadavatele vystupují též jiní podnikatelé.

51. V návaznosti na výše uvedené konstatuji, že nelze nad rámec zákonné právní úpravy dovozovat, že i mimo správní řízení - pro účely podání námitek - se pro doručování zadavateli uplatní ustanovení platná pro doručování orgánu veřejné moci, neboť se jedná o principiálně odlišné právní postupy. Vzhledem k tomu, že ZEÚ zahrnuje pro doručování do datové schránky mezi soukromými osobami speciální právní úpravu, Úřad správně konstatoval (v bodě 16. odůvodnění napadeného rozhodnutí), že se na doručení námitek zadavateli vztahuje § 18a odst. 2 ZEÚ, dle kterého je písemnost doručena okamžikem, „kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k tomuto dokumentu“.
52. ZEÚ totiž spojuje okamžik, jímž se soukromá osoba může s doručovanou písemností seznámit, s okamžikem přihlášení do datové schránky, nikoliv s pouhým dodáním písemnosti do datové schránky dodavatele po odeslání zásilky navrhovatelem. Zásilka je tedy až do momentu právní fikce dle § 17 odst. 4 ZEÚ považována za doručenu až od okamžiku, kdy se o jejím dodání do datové schránky zadavatel dozví, ovšem již bez dalšího ohledu na to, zda se s obsahem doručované písemnosti skutečně seznámí. Pokud ZEÚ jako *lex specialis* stanoví takto jednoznačnou úpravu, je Úřad povinen ji aplikovat bez toho, aby s úmyslem zákonodárce jakkoliv polemizoval.
53. Pokud tedy navrhovatel k návrhu přiložil doklad o odeslání, potažmo dodání do datové schránky zadavatele, pak tento doklad nevypovídá o konkrétním dni, kdy se zadavatel do své datové schránky přihlásil a kdy tak nastal ve smyslu shora označené právní úpravy okamžik doručení. Za daných okolností nelze přehlédnout, že navrhovateli nic nebránilo, poté, co se zadavatel přihlásil do datové schránky, doložit potvrzení o tom, že námítky byly doručeny. Pokud tak z jakéhokoliv důvodu neučinil, pak je povinen nést z důvodu formální úpravy zákona právní následky.
54. Pokud jde o navrhovatelem nastíněné možnosti zmaření doručení námitek zadavatelem, pak sděluji, že jednání zadavatele, jímž by se bez objektivního důvodu vyhýbal doručení námitek či jiných písemností, nebo znemožnil splnění lhůty pro podání námitek, by patrně vedlo k učinění závěru o porušení zásad dle § 6 zákona, potažmo obcházení zákona. Pokud by navrhovatel v konkrétním případě prokázal, že zadavatel doručení námitek v zákonné lhůtě zmařil, s přihlédnutím k individuálním okolnostem by mohly nastat podmínky pro uplatnění fikce doručení. O takový případ se však v nyní projednávané věci nejedná, když navrhovatel odpovídající skutkové okolnosti nenamítal a z jeho strany tak jde pouze o spekulativní námítku.
55. Uzavírám, že nemohu přisvědčit závěru navrhovatele, že argumentace Úřadu umožňuje zmaření doručení námitek na straně zadavatele, neboť zadavatel odpovídá za skutečný obsah svých úkonů a pro případ netransparentního jednání je postižitelný dle zákona.

Jednání zadavatele směřující ke zmaření doručení námitek přitom navrhovatel ani netvrdil, ani neprokázal. Navrhovatelem naznačené okolnosti tak ničeho nemění na skutečnosti, že zákonem předvídaný doklad o doručení nemůže být bez dalších okolností nahrazován dokladem o odeslání, když v případě doručování do datové schránky je okamžik doručení jasně definován v § 18a odst. 2 ZEÚ.

56. Rovněž námitku navrhovatele, že doklad o odeslání, respektive dodání do datové schránky zadavatele představuje způsobilý doklad o doručení, jsem tedy nucen odmítnout jako nedůvodnou. V ostatním a v podrobnostech odkazuji na argumentaci Úřadu v napadeném rozhodnutí (zejména v bodech 16. - 19. odůvodnění), s níž se plně ztotožňuji.

*K uplatnění fikce doručení*

57. Navrhovatel dále v rozkladu uvádí, že v případě, že by se pro doručování do datové schránky neaplikoval přímo ZEÚ, měl by být na doručování zásilek zadavateli, a to i osobně nebo poštou, aplikován § 570 odst. 1 občanského zákoníku, dle kterého „*právní jednání působí vůči nepřítomné osobě od okamžiku, kdy jí projev vůle dojde; zmaří-li vědomě druhá strana dojití, platí, že řádně došlo.*“ Navrhovatel k tomu doplňuje, že pokud se zadavatel v běžný pracovní den do datové schránky nepřihlásí, dalo by se takové jednání vykládat jako zmaření doručení zásilky.
58. Navrhovatel k tomu odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 28/2010 - 79 ze dne 15. 7. 2010 a rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 805/2006 ze dne 8. 1. 2008, v němž soud pro účely doručování mezi soukromými osobami uvedl, že „*občanský zákoník ani obchodní zákoník nepředepisují doručení zásilky obsahující právní úkon směřující k započtení do vlastních rukou druhého účastníka. Proto postačí, ocitne-li se taková zásilka ve sféře jeho dispozice. Písemnost se ocitne ve sféře dispozice druhého účastníka tím, že získá možnost seznámit se s jejím obsahem. Není přitom vždy nezbytné, aby se druhý účastník opravdu s obsahem projevu vůle seznámil; rozhodující je, aby měl - objektivně vzato - možnost obsah písemnosti poznat.*“
59. K relevanci argumentace navrhovatele předně akcentuji, že fikce doručení dle občanského zákoníku nemůže nahrazovat speciální právní úpravu pro doručování do datové schránky dle ZEÚ. Navrhovatelem označenou judikaturu jsem pak nucen shledat zavádějící a nepřipadnou, neboť označený rozsudek Nejvyššího správního soudu pojednává o doručování do datové schránky orgánu veřejné moci, kteréžto má být učiněno okamžikem dodání datové zprávy do datové schránky. Jak však již bylo naznačeno výše, zadavatel v pozici orgánu veřejné moci nevystupuje a nejedná se ani o úkon v rámci správního řízení. Ani na základě stanoviska citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu tak nelze učinit závěr, že by se měla okamžikem dodání písemnosti do datové schránky zadavatele uplatnit (okamžitá) fikce doručení, neboť ani v rozsudkem řešeném případě se o takovou situaci nejednalo (vrácená zásilka po uložení na poště). Nelze opomenout, že zadavatel má možnost se s písemností seznámit od okamžiku, kdy zjistí, že se nachází v jeho dispoziční sféře, tedy až v okamžiku, kdy se jako oprávněná osoba do datové schránky přihlásí.
60. Dále sděluji, že navrhovatel sice může za standardních podmínek legitimně očekávat, že zadavatel bude v pracovní dny v provozních hodinách doručované písemnosti přijímat, již s ohledem na různou povahu zadavatelů a řadu objektivních okolností nelze bez dalšího učinit závěr, že nepřihlásí-li se zadavatel v běžný pracovní den do datové schránky, je třeba

jeho jednání kvalifikovat jako vědomý pokus o zmaření doručení zásilky - námitek navrhovatele. Žádné ustanovení zadavateli neukládá povinnost přihlásit se do datové schránky každý pracovní den, zadavatel však musí v zadávacím řízení postupovat podle § 6 zákona, k čemuž náleží též povinnost postupovat tak, aby mohlo dojít k řádnému uplatnění opravných prostředků dle zákona.

61. Námitku zadavatele mám tedy za nedůvodnou a s ohledem na dikci § 18a odst. 2 ZEÚ za ryze spekulativní, v nyní projednávané věci zcela neuplatnitelnou. Nad rámec toho doplňuji, že občanský zákoník v § 573 upravuje další právní domněnku, a to pro doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, když ani v tomto případě nepostačuje potvrzení o odeslání (podací lístek) a pro účely dokladu o doručení je třeba k návrhu doložit doručenkou (dodejku), neboť pouze tímto postupem je najisto postaven okamžik doručení. K posouzení dané otázky dále odkazuji na body 28. - 30. odůvodnění napadeného rozhodnutí.

*K posouzení návrhu*

62. Vzhledem k tomu, že nebyly naplněny procesní podmínky pro vedení správního řízení, obsahem věcných námitek ve vztahu k tvrzenému nezákonnému postupu zadavatele, uplatněným návrhem a částí III. rozkladu, jsem se nemohl zabývat. Shrnuji, že Úřad postupoval plně v souladu s dikcí a smyslem zákona, neboť zákon na navrhovatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad již jen na základě podaného návrhu rozhodnout, zda se tímto návrhem bude věcně zabývat.
63. V daném případě je podstatné si uvědomit, že existují proti sobě stojící principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu a na druhé straně zásada účelnosti a efektivnosti správního řízení. V rozhodovaném případě je na účastníkovi řízení, aby naplnil náležitosti návrhu, který k Úřadu podává, a to s tím důsledkem, že pokud tyto náležitosti nenaplní, dojde k zastavení správního řízení. Za situace, kdy navrhovatel svoji povinnost nesplní, nelze jeho povinnost přenášet na Úřad, neboť by tím došlo k porušení zásady efektivnosti a účelnosti správního řízení, tedy účelu, jež je předmětnou zákonnou úpravou sledován.
64. Považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby podal návrh řádně a včas v souladu s tím, co po něm požaduje zákon. Pokud ovšem navrhovatel podal návrh, který byl stížen neodstranitelnou vadou, neboť k němu byl přiložen pouze doklad o odeslání, namísto řádného a navrhovateli patrně dostupného dokladu o doručení, pak se sám vystavil následku, který zákon předpokládá, tedy že bude správní řízení zastaveno. Za takové situace Úřad nebyl oprávněn věcně přezkoumat podaný návrh, a to v důsledku jednání navrhovatele.
65. Nadto podotýkám, že předmětným postupem není ani v nejmenším dotčeno oprávnění Úřadu zahájit v této věci řízení o spáchání správního deliktu z moci úřední, a to v případě, že Úřad zjistí skutečnosti, jež zakládají podezření, že se zadavatel dopustil správního deliktu nebo při zadávání veřejné zakázky postupoval v rozporu se zákonem. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je Úřadem vykonáván nezávisle na návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona. Správní řízení zahájené na návrh naopak slouží k ochraně oprávněných zájmů

navrhovatele a je tak vymezeno obsahem návrhu. Je tedy plně na navrhovateli, aby splnil všechny své zákonné povinnosti k podání bezvadného návrhu, a tím splnil zákonné podmínky pro přezkoumání úkonů zadavatele.

66. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně přezkoumal obsah návrhu navrhovatele, uvedl a srozumitelně odůvodnil úvahy, na jejichž základě došel k závěrům rozhodnutí, uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
67. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle § 117a písm. d) zákona, neboť k návrhu nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

#### **VI. Závěr**

68. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
69. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

### **POUČENÍ**

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj  
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

#### **Obdrží:**

1. Mgr. Martina Slaninová, advokátka, U Cukrovaru 724/30, 190 17 Praha - Vinoř
2. Nemocnice Na Homolce, Roentgenova 37/2, 150 00 Praha - Motol

#### **Vypraveno dne:**

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy